



VESTI IZ SLOVENIJE

JANEZ HLADNIK, DEKAN V ŠT. VIDU PRI STICNI UMRL. — 12. januarja je zaspal v Gospodu eden najstarejših duhovnikov ljubljanske škofije Janez Hladnik v visoki starosti 85 let. Rojen je bil na Petkovcu, v župniji Rovte pri Logatcu leta 1863. Rovtarske kmetije so vsaka zase; vsak kmet ima svojo zemljo skupaj okrog doma. Vsaka kmetija ima tudi svoje ime. Kjer je bil Hladnik doma, se je reklo v Rupl. Studiral je v Ljubljani in bil posvečen v mašnika leta 1887. Bil je v službah v Polhovem gradu, v Cerklju, v Črnom vrhu nad Idrijo, potem pa dolga leta na Trebelnem pri Mokronogu, kjer ni drugega ravneja prostora razen v kaki sobi. Zadnja leta je bil župnik v št. Vidu, kjer je precej več ravnine. Bil je ob enem dekan dekanijske skupnosti. Leta 1947 je brez slovesnosti obhajal 60 letnico mašništva, biserno mašo. Ob tej priložnosti je bil zadnjikrat v domačih Rovtah, kjer so starega duhovnika z vso spoštljivostjo sprejeli.

Hladnik je bil značilna osebnost. Ker je služboval na kmetih, se je z vso vsemoto posvetil kmetijstvu in vprašanjem kmetijskega gospodarstva in družbenega življenja. Skrb za napredek kmetijstva in ozka povezanost z znanim slovenskim voditeljem dr. Janezom Evangelistom Krekom je Hladnika zanesla v politično življenje. Leta 1907 je bil izvoljen za poslanca v dunajski državni zbor, kjer je zastopal krški okraj. To so bile prve volitve v stari Avstriji na podlagi splošne in enake volilne pravice, po kateri je tudi preprosto ljudstvo prišlo do polnih političnih pravic. Slovensko ljudsko stranko je zastopal tudi v kranjskem deželnem zboru. Po prvi svetovni vojni se je odtegnil političnemu delovanju. Znan je bil kot popoln abstinent. V volilnem boju so zato nasprotniki delali proti njemu z geslom, da bo dal, če zmaga, posekati vse češnje, iz katerih Dolenjci kuhajo žganje. No, češnje in češpljovi so ostali kljub Hladnikovi zmagi.

Tri na dan

Vremenski prerok v Clevelandu ga je pa tiel! Tri tedne nam je redno vsak dan obljuboval sneg in zadnji petek je pa res uganil.

Na shodu komunistov in sopotnikov v slovenskem narodnem hramu na St. Clair Ave. je direktorica "ljudske oblasti," Zosi Zakrabske, govorila avdienci, kako dobro da je deželam onstran železnega zastora. Takoj zatem so pa pobirali prav tam denar, da se reši tajnika slovenskega kongresa, da ga ne deportirajo tje za isti železni zastor, kjer je vse tako lepo. Tukaj dve in dve niso štiri.

Nek naročnik "nervozne stare device" (to je menda list vzhodno od nas) nam je povedal, da si ne more raztolmačiti tega, da tisti list ni poročal niti besedice o tistem shodu komunistov v narodnem domu, pa ko so bili tam vendar samo njih pristavi in tovariši. Kaj pa, če je "devica" zadobila "vero"?

Ranjki dekan je bil svetniške duše. Vse je razdal. Sedaj umirajo v Jugoslaviji vsi duhovniki kot siromaki. Nova svoboda in nova oblast sta za to poskrbeli. Pa bi Hladnik umrl kot siromak, če tudi bi umrl v najbolj kapitalistični državi. Delo in molitev, to sta bili njegovi opravili. Na svetega Tomaža dan, 21. decembra, je ranjki zadnjikrat maševal. Drugi dan se je še privlekel v cerkev in celo nekaj časa spovedoval, pa si ni več upal začeti s sveto mašo. Cerkovnik ga je vodil nazaj proti župnišću in na posteljo, s katere ni več vstal. Kljub temu da je postal slabši in slabši, je skušal še vsaki dan brati svoje duhovniške molitve, brevir. Seveda ni mogel nikoli končati. "Doselej sem ga še vsaki dan zmolil, je zatrjeval," ko se je boril in trudil, da bi zmolil te cerkvene molitve. Tudi umrl je, ko je držal to molitveno knjigo v svojih rokah.

30. decembra je stiški opat težko bolnemu podaril zakrament svetega poslednjega olja. Bivša redovnica Anita Hladnik, njegova nečakinja, ki so jo kot druge usmiljenke poslali iz bolnišnice in iz redovniškega življenja na neprostovoljne počitnice, ki je stregla stricu v zadnjih dneh, pravi: "Najbolj jim je prišlo, če smo poleg postelje molili rožni venec."

Med molitvami za umirajoče, ki jih je opravil kaplan Bergant, se je 12. januarja ta svetniška duša poslovila s tega sveta. Pogreb je bil v petek 14. januarja. Pokopavat je prišel pomožni škof Vovk, ki je imel tudi poslovilni govor. "Kot biseromašnik se je ranjki branil vsake časti, sedaj se ne more ubraniti, da ne bi počastili njegovega spomina" se je izrazil škof Vovk, ko se je pripeljal v št. Vid. Pri pogrebu je bilo navzočih 28 duhovnikov in ogromna množica ljudstva. Iz domačih Rovt je prišlo 24 rojakov, da počaste ranjkega; z njimi župnik Jeglič.

Pri zadnjem velikonočnem spraševanju, ki ga je stari dekan še osebno opravil, je rekel ljudem, da ne maram na grob drugega venca kot rožne vence. Dobil je obojih. Ko ljudje zanj molijo, se mu v velikih sedanjih tednih in duševnih stiskah tudi za priporočilo priporočajo.

Tudi v Peru odhajajo naši ljudje

Iz Rima je pisarna Lige katoliških slovenskih Amerikancev odbila sporočilo, da je odpotovalo 10. decembra v Peru 177 Slovencev — beguncev iz Italije, 2 sta pa odpotovala v Venezuelo. Dne 12. decembra pa je z letalom odpotovalo zopet v Peru 39 Slovencev, potem pa zopet 8. decembra z ladjo 80 Slovencev. Ta poslednja skupina je iz Avstrije, prejšnje pa so bile sestavljene iz beguncev iz Italije.

Nanking se bo predal komunistom brez boja

Nanking. — Kitajsko prestolno mesto bo menda kar mirno postalo žrtev komunističnega napredovanja. Nobena vladna armada ga ne misli braniti. Mesto se bo predalo brez bojev. Vladne čete tudi za obrambo ne bi bile sposobne. Vlada se je že umaknila kakih 800 milj na jug. V mestu je ostal samo še predsednik Li-Tsun-Jen.

Iz Argentine

Občni zbor slovenskega katoliškega akademškega starešinstva

Slovenski katoliški starešine so se v nedeljo dne 7. novembra v velikem številu odzvali vabilu začasnega odbora Slovenskega katoliškega akademškega starešinstva, da se udeležijo prvega rednega občnega zbora organizacije, ki nadaljuje s svojim delom v emigraciji. Začasni odbor, ki je bil izvoljen v juliju tega leta je imel za nalogo pripraviti pravilnik in zbrati člane. Obe nalogi je začasni odbor opravil, izdelan je bil predlog, vpostavljen je bil stik s klubi starešin v raznih delih Evrope in prijavljen je bil obstoj organizacije Pax Romani, oziroma Mednarodni zvezi katoliških intelektualcev, ki je veja Pax Romana.

Na občnem zboru so bila pravila soglasno sprejeta in soglasno je bil izvoljen novi odbor s predsednikom prof. Ivanom Prijateljem in članom dr. Vinko Brumen, tajnik Ruda Južec, blaginjak Jože Lesar, odborniki rav. Bogomil Remec, prof. Alojzij Gerzinič in Stane Černič. V nadzornem odboru so dr. Kačar, dr. Pogačnik in dr. Bajlec, predsednik razsodišča pa je dr. Eiletz Leopold.

Vodstvo Mednarodne zveze katoliških intelektualcev, oziroma generalno tajništvo Pax Romane v Eribourg v Švici je sredi oktobra sporočilo odboru Slovk. akad. starešinstva, da je organizacija sprejeta kot članica v Mednarodno zvezo katoliških intelektualcev in da ona predstavlja slovenske katoliške intelektualce v tej mednarodni zvezi.

Katoličani Amerike za hitrejše sprejemanje beguncev

Washington. — National Catholic Resettlement Council je ponovno apeliral na ameriške oblasti, naj poenostavijo uradno postopanje za sprejemanje beguncev in razseljenih oseb. Ugotavlja da kljub temu, da je Council nabral sponzorjev za 36 tisoč beguncev, doslej niti 4 tisoč beguncev ni prišlo v USA. Če naj se doseže številka 200 tisoč v dveh letih, bi moralo biti doslej transportiranih vsaj 50 tisoč ljudi.

Kat. odbor zahteva naj se v novem zakonu ne dela nobenih krivinih razlik med skupami, ampak naj vsaka begunska skupina dobi pravičen del dovoljenj za USA. Dalje zahteva, da naj ne bodo samo tisti begunci deležni pravice, da pridejo v USA, ki so zbežali iz svojih domovov na železno zaveso pred 22. decembrom 1945, ampak vsi tisti, ki so zbežali do 31. decembra 1948. Council posebno priporoča naj se sprejemajo zlasti številne družine. Federalna vlada naj za namene imigracije beguncev preskrbi potrebna sredstva, da ne bodo upravná postopanja zastajala vsled premajhnega števila osebja.

Amerika ima nove raketne bombe

Washington. — Komanda vojnega vrakoplovstva USA obvešča, da je dovršena izdelava dveh novih raketnih bomb, ki jih je mogoče voditi od izstrelka proti cilju na dolge daljave. Med potletom se lahko smer tudi izpremeni. Izstrelki leto preko 100 milj v višave.

V KANADI OGROŽAJO NASELJA LAČNI VOLKOVI

Edmonton, Alta. — Lačni volkovi se v krdelih bližajo naseljem, poročajo gozdarji, ki so imeli tukaj zborovanje tri dni. Volkovi so se dozaj navadno prčiveli z divjačino, te je pa vedno manj, zato iščejo zdaj hrano v naseljih.

V zadnjih dneh so raztrgali že več ovac in konj, ki jim je najljubša hrana. Nobenega služajca sicer še ni, da bi volkovi napadali ljudi. Toda starši, ki pošiljajo otroke v oddaljene šole so v skrbeh radi njih.

Darovi za begunce

V našem uradu os bili izročeni sledeči darovi za slovenske begunce:

Po \$10 so darovali: Martin Miller, Chicago, Ill., neimenovana iz 52. ceste v Clevelandu. Po \$5: Domin Blatnik, 3550 E. 81. St., Mrs. Frances Skully, 1105 E. 64. St., neimenovana (oboje izročila Mrs. F. Baraga), Jennie & Christine Malovic, Mary Gornik (izročila Mrs. F. Baraga), Steve Jenko, Bulger, Pa., Ana Jalovec, 704 E. 162. St., Mary Stih, 6518 Bonna Ave., neimenovana.

Po \$2: Mrs. Vardjan, 1265 E. 172. St. Po \$1.50: John Plut, 508 — 4th St. Calumet, Mich., John Gabrovsek, Waukegan, Ill. Anton Meljač v Newburghu je prejel pa sledeče darove: Mike Vrtak, 6684 E. 78. St. 25; po \$2: Anton Valentič, John Nose, Joseph Stimec. \$1 je daroval John Peskar.

Iskrena zahvala vsem skupaj za blagohoten dar. Priporočamo še drugim, da bi po svojih močeh darovali za slovenske reveže.

Vsem, ki žele pomagati beguncem

Z ozirom na dejstvo, da je predložen v senatu in poslanski zbornici nov načrt zakona o naselitvi beguncev v USA je treba, da se vsi, ki se za te ljudi zanimajo, sedaj oglašajo in uplijejo, da bo novi zakon res odgovarjal potrebam.

National Catholic Resettlement council je predložil na vse strani predloge, ki naj bi omogočili, da bi begunci, ki imajo sponzorje že kmalu prišli in da jih ne bi zadrževale razne nepotrebne formalne okoliščine. Poleg tega je predlagal bolj enostaven postopek za sprejemanje v bodeče.

Sedaj je treba, da kongresman in senatorji dobe od svojih volilcev zopet pisma, ki naj te spremembe podpro. Prosimo, da pišete nemudoma svojemu kongresmanu in svojemu senatorju naj podpira sprejem vseh predlogov, ki jih je dal National Catholic Resettlement council za novi Displaced Persons Act.

Liga Katoliških Sloveskih Amerikancev.

Poizvedovalni kolček

Micka Petelinova, poroč. Kotar iz vasi Vrh, Trebnje, išče svojega svaka Šimena Kotar. Če ga kdo pozna in ve za njegov naslov, naj to naznani Mrs. Tereziji Smolčič, 1219 Addison Rd. Cleveland 3, Ohio.

Ako se nahaja v Kanadi Franc Kaplan, sin Avgusta in Alojzije Kaplan iz Bele cerkve, naj se zglaš pismeno svoji teti Alojziji Kalina, 50 — 2nd St. La Salle, Illinois, USA. Tukaj je tudi druga njegova teta Jozefina Južič.

V Kanadi se menda nahaja Franjo Ožek, ki je bežal iz Zagreba v Avstrijo in v Kanado. Naj piše njegovemu dobremu prijatelju iz Zagreba: John Erjavec, 547 West 180. St. New York 33, N. Y. USA.

Mihelič Kristina, por. Vodopivec, doma iz Dol. Logatec (pri Malnarjevih na brodu), stara 21 let, begunka od leta 1945 se zanima za naslov g. dr. Mihelič Johna, starega 77 let in bivajočega menda v New Yorku. — Kdor bi vedel za njegov sedanji naslov naj sporoči gospej Kristini Mihelič — Vodopivec na Društvo Slovencev 50 Victor Martinez, Buenos Aires, Argentina.

Zima po celi Ameriki

Iz Texasa divja zimski vihar proti severovzhodu in nosi seboj težak sneg, ki se meša med izredno mrzle curke dežja. Vihar je prišel prav do atlantske obale in po krajih ob velikih jezerih. Nad 5 milijonov 500 tisoč goved in ovac strada in zmrzuje med snežnimi zameti.

Napovedujejo še nov sneg vse od pokrajin ob Ohio River proti vzhodu do Washingtona.

V New Yorku je začel tudi padati sneg in ga pričakujejo še nove velike množine. 21. sol je vsled snega zaprtih v Louisiani.

V Louisiani se boje, da so uničeni vsi nasadi jagod, v Georgiji pa bodo veliko škodo trpele breskve. Obojno je bilo v najlepšem cvetju, ko je prišel snežni metej.

V Clevelandu napovedujejo, da bo padlo še 5 inč snega tekom tega tedna. Temperatura ne bo padla in se bo držala na približno 20 stopinjah.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Ples. — Člani društva št. 17 Franc Prešeren, SDZ imajo v soboto 5. februarja svoj letni ples v Slovenskem Narodnem domu na St. Clair. Predstavljeni nam bodo tudi trije odlični člani, ki so najdalj uradniki našega društva. Igrala bo godba Peter Srnicek in vseh vrst okrepčil bo dovolj na razpolago. Prosimo in vabimo mlade in stare naj pridejo in se povesele z nami.

Sanke so nevarne. — Pet let stari Allen Strauss iz 433 E. 112. St. se je sankal po hričku od Ansel Rd. v park. Sanke so ga pa zanesle v drevo, ki se ni hotelo malemu junaku umakniti. Zdravi se v St. Alex. bolnišnici.

Nezgoda na cesti. — Solastnik naše tiskarne, Victor Knaus, je v soboto večer vozil avto po St. Clair cesti, ko je najbolj snežilo. Pred lučjo na Ansel Rd. je hotel ustaviti avto, katerega kolesa so bila na mokrih tračnicah. Avto je zaneslo, da je butnil v drugega onstran ceste. Victor je dobil par ran na glavi, toda bo v par dnevih zopet pri delu.

Iz bolnišnice. — Slovenski odvetnik John L. Mihelič, 1200 Addison Rd. se je povrnil iz bolnišnice zopet domov. Kakor vsa leta bo Mr. Mihelič tudi letos izpolnjeval dolžnosti po službeni dolžnosti davke.

V Texasu vabijo. — Urška in Jim Šepic pošiljata pozdrave iz Houston, Tex. Pravita, kogar zebe naj pride tje doli, kjer je zdaj prav prijetno in gorko.

Vabilo na sejo. — Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ ima nocoj ob 7:30 svojo redno sejo v navadnih prostorih šole sv. Vida.

NOVI GROBOVI

Jakov Intihar — V Glenville bolnišnici je umrl Jakob Intihar. Star je bil 69 let in je stanoval na 1180 E. 61 St. Truplo bodo jutri, v sredo jutraj položili na oder v Zakrabskem pokopnem zavodu. Čas in razpored pogreba in vse druge podrobnosti bomo še objavili.

John Gorjup

Včeraj jutraj ob 9:15 uri je umrl John Gorjup, star 78 let, stanujoč na 765 E. 90th St. Rojen je bil v vasi Mokronog na Dolenjskem odkoder je prišel v Ameriko pred 50 leti. Bil je član društva V Boj števil 58 SNPJ. Tukaj zapuščajo ženo, soprogo Josephine, rojena Kozir, hčere, Mrs. Josephine Brown, Mrs. Rose Sears in Mrs. Mary Geib, sinove, Master Sergeant John v Fort Monroe, Virginia, in William v West Palm Beach, Florida in sedem vnukov. Pogreb bo v četrtek jutraj ob 10 uri iz pokopnega zavoda August F. Svetek, 478 E. 152nd St., v Cleveland Crematorium.

Ana Ponikvar

V Forest City, Pa. je umrla v soboto Ana Ponikvar. Pokojna je živela pred leti v Clevelandu na 172. cesti, zadnjih par let pa v Forest City, Pa. Pogreb se vrši danes. Zapuščajo žalujčega soproga Jozefa.

SLOVENSKI IZGNANCI SO SI BILI LE GOLO ŽIVLJENJE, POMAGAJMO JIM!

ZOPET LEP NAPREDEK AMERIŠKIH SLOVENCEV



V soboto 5. februarja bo slavnostna otvoritev impozantnega kegljišča in gostilne na 13311 St. Clair Ave., ki je last poznane družine Mr. in Mrs. Charles Skufca. To je zdaj eno najmodernejših kegljišč na vzhodni strani Clevelanda. Na prostoru je 14 modernih kegljišč z soda baro, lepo urejena gostilna in moderna kuhinja.

Charles M. Skufca Sr. je bil rojen v vasi Zvirče, po domače Robov župnija Hinje. V Ameriko je prišel 5. okt. 1906. Prvo zaposlitev je dobil v American Steel & Wire Co. Pozneje je začel trgovino s tobakom in biljardnico na St. Clair Ave. in 55. cesti. Leta 1933 je kupil poslopje na 13311 St. Clair Av. z gostilno. Lanskega

maja je naročil stavbinski firmi Demshar Builders, Inc. da zgradi na istem prostoru moderno kegljišče in gostilniške prostore. Firma Demshar je zares zgradila impozantno poslopje.

Charles se je 20. februarja 1924 poročil pri sv. Vidu z Ano Champa, ki je bila rojena v Clevelandu. V srečnem zakoncu so se jima rodili 4 otroci, trije sinovi in ena hčer. Sinova Charles in Al sta graduirala iz Collinwood višje šole in sta oba služila v zadnji vojni; Charles je bil v armadi, Al pa pri marinih. Pozneje je Charles Jr., obiskoval John Carroll univerzo, Al pa Dyke Spencer. Sin Edwin pohaaja v Cathedral Latin višjo šolo. Hčerka Dorothy Ann je lanske

leto graduirala iz Collinwood višje šole, sedaj pa obiskuje Ohio univerzo v Athens, O. Na gornji sliki vidite vso Skufcovo družino, starša, sinove in hčerko.

To moderno podjetje s kegljiščem, gostilno in moderno kuhinjo bodo vodili: starša, Charles J. Skufca, ki bo manager gostilne, Al J. Skufca, ki bo manager kegljišča in John (Red) Screen ki bo pomožni manager kegljišča.

Kot rečeno, v soboto 5. februarja bo slavnostna otvoritev Skufca prostorov. Skufcovi prijazno vabijo rojake, da jih obiščejo in si ogledajo lepe prostore. Mi Skufcovim iskreno čestitamo na njih napredku. Hčerka Dorothy Ann je lanske

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor) Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

FEBRUARY

SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
	1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 22 Tues., Feb. 1, 1949

Tržaško gospodarstvo in neodvisnost tržaške države

Nasprotniki Svobodnega Tržaškega ozemlja kot samostojne države trdijo, da Trst z zaledjem ne more samostojno živeti, ker je preslabotna gospodarska edinka. Ta trditve pa drži samo za tiste, ki o gospodarskih možnostih države nimajo pojma ali pa hočejo vsa dejstva in tudi številke delati silo in jih prikrojati za svoj namen.

Dosedanje finančno stanje v Trstu ni nikako merilo za redno gospodarstvo. Trst je bil vsa leta po vojni v izrednem položaju, da nikdar sam gospodariti ni mogel. Razsekan in razdeljen v tri cone in kasneje v dve, na meji med vzhodnim blokom in zapadnim svetom, je bil polje nasprotij, ne pa polje plodnega gospodarskega dela. Trst bojkotirajo vzhodne dežele odkar je Jugoslavija morala odstopiti in ga zapustiti, Trst je polje mednarodnih spletk in špekulacij odkar so zapadne sile začele kazati tendence, da tam ne mislijo izpolniti podpisane pogodbe in braniti tržaško neodvisnost. Trst nima prometa razen zavzeških dobav za Avstrijo in južno Nemčijo, ker ta del Evrope še sploh ni prišel do svojega mednarodnega prometa. Kdo pa bo trgoval z deželami, ki so bile v neprestani nevarnosti, da postanejo ali plen sovjetske okupacije ali pa predmet kake mednarodne kupčije radi pomirjenja med vzhodom in zapadom. Poleg tega pa dežele kolikor niso za železnim zastorom a leže v zaledju Trsta še niso samostojne, imajo vse vojaško okupacijo in sploh ne morejo odločati ali hočejo na Trst usmeriti svojo pomorsko trgovino ali ne.

Kljub tem dejstvom pa ne samo italijanska šovinistična propaganda, ampak tudi nekateri odgovorni zavezniški funkcionarji delajo svoje zaključke v korist tezi, da je iz gospodarskih in finančnih razlogov treba priključiti Trst nazaj Italiji tudi iz razlogov, ki da jih daje sedanje tržaško gospodarstvo.

Slovenska Demokratska zveza, ki se bori za obstanek tržaške države, je že večkrat opozorila zavezniške in posebno tudi ameriške kroge na okoliščnosti, ki utemljeujejo in branijo z gospodarskega stališča potrebo te samostojne države, ki seveda naj bo vključena v bodočo federacijo Evrope. Zagovorniki svobodnega Trsta lepo povedo, da sedanja administracija Trsta ni slika potreb ampak slika podedovanih grehov raznih prejšnjih fašističnih in drugih italijanskih uprav. Se sedaj so v Trstu vsi uradi in uradniki, ki so bili pod fašizmom, ko je bil Trst center velike province Julijska Krajina. Vsi ti uradi so sedaj v ameriško-angelski coni, vsi bremene zapadni del Trsta, čisto brez vsake stvarne potrebe za samo upravo tega malega dela. Vsi tržaški uradi, ki jih je bilo že itak preveč, pa so med vojno in po vojni sprejemali še nove uradnike in nove uslužbenke. Mestni magistrat Trsta je n. pr. imel v letu 1946 700 uradnikov, sedaj jih ima preko 3.000. Vse to je pravzaprav samo socialno podpiranje ljudi, ki niso imeli kruha, ni pa bilo prav nikake potrebe po novih uslužbenih. Vojaška zavezniška uprava pusti Italijane, da tako delajo in se ne zmenijo za vse deficitno stanje mesta. Se več. Tako nesmiselno gospodarstvo je potem tudi zavezniškim uradnikom podlaga, da dokazujejo, gospodarske življenjske nezmoglosti Trsta kot samostojne državne edinke. Seveda je vojaška uprava v precepu. Imenovala je same Italijane v vsa zastopstva Trsta in sedaj dobro ve, da bodo vsa ta zastopstva branila svoje italijanske protežirance v uradih do konca in se bodo upirala vsakim rofermam, ki bi nekaj Italijanov postavila iz uradov, da bi si morali iskati drugega kruha.

V Trstu živi sedaj stotine in na tisoče italijanskih državljanov, upokojencev. Njihovo stanje je neurejeno in tržaška uprava jim plačuje pokojnine. Trst ima sedaj kakih 30.000 nezaposlenih ljudi, ki v breme državnega proračuna sprejemajo podpore. Koliko teh bi v rednih razmerah ostalo v Trstu je veliko vprašanje, gotovo se ne smejo vsi izdati s te postavke vzeti za dokaz, da Trst ne more sam izhajati.

Ce vpoštevamo vse to, se pokaže, da je toliko povečana finančna nesposobnost Trsta veliko manjša kot pa ona v Italiji ali pa v Avstriji, ki jih nihče ne navaja kot razlog naj ti dve državi ne živita samostojnega državnega življenja radi finančnih težav. Ves deficit Trsta znaša namreč kakih 5 milijonov lir letno.

Da so organi vojaške zavezniške uprave tudi v gospodarskem oziru popolnoma pristranski in delajo naravnost proti samostojnosti Trsta kakršno bi morali kot zastopniki sil, ki so samostojno tržaško državo ustvarile, braniti in jo izgrajevati, dokazuje tudi dejstvo, da so vse tržaško komunalno in državno gospodarstvo naravnost uklenili v italijansko. Statut določa: "Enostranske trgovske zveze s katerikoli državo so v nasprotju s statutom Svobodnega Tržaškega Ozemlja." Klub temu jasnemu določilu je vojaška

uprava dovolila, da je italijanska vlada določila pogoje trgovanja Trsta z zunanjimi državami, tako da je vsa tržaška zunanja trgovina popolnoma odvisna od milosti italijanskih gospodarstev in ni ves zapadni Trst nič drugega kot enota gospodarstva italijanske republike. Kako sarkastično smešna je ta situacija se je pokazalo, ko je ameriška firma zaprosila za dovoljenje da bi smela zgraditi in spraviti v obrat v Trstu veliko tobačno tovarno, ki bi dala 10.000 osebam v Trstu kruha in zaposlitve. Prošnja je morala biti vložena pri italijanski vladi, ki jo je zavrnila in gradbe tvornice ni dovolila. Pa tudi ta očiten slučaj ni spametoval zavezniške vojaške uprave, Amerikanci so lepo spravili poraz pred Italijani v žep in radi ljubege miru z Italijo še sedaj ni te tvornice v Trstu.

To so zoper nekatere stvari, ki osvetljuje razmere in nam povedo zakaj je sedaj poitalijančevanje Trsta hujske kot je bilo pod fašizmom. Fašistom so se Slovenci mogli odločno upirati. Upiranje fašizmu so smatrali za svojo demokratsko in narodno nalogo. Sedaj je proti njihovim narodnim pravicam vsaj na izgled sama demokratična Amerika. Demokratični Slovenci v Trstu morejo računati samo na zavezniško pravično pomoč. Proti zavezniški vojni upravi torej ne morejo in nočejo delati. Ta vojna uprava pa doslej vsled nerazumljive taktike popolnoma enostransko podpira samo Italijane in najbolj tiste Italijane, ki hočejo sklepe Zveze Narodov in podpisane pogodbe o Trstu uničiti.

BESEDA IZ NARODA

Opazke in pripombe

Cleveland, O. — Tisočlavo občinstvo na prireditvi Slovenskega kongresa predzadnjo nedeljo v Slovenskem narodnem domu, na kateri so se govorniki zaletavali v zvezo oblast, ker si je drznila postaviti pred sodni stol komunistične prevratnike dokazuje, da je med nami še vedno mnogo koristnih budal, ki hodijo za komuniste po kostanj v žerjavico. Nu, kakor koga veseli. Ampak jaz staviš škafat najboljših cigar, da ni nihče izmed ogorčenih govornikov od Krzyckega navzdol z eno samo besedico namignil, da bi v "svobodni" in "ljudsko demokratični" Sovjetski cenjene poslušalce z govorniki v red na takšni ali podobni protivladni prireditvi brez ceremonij in s pomočjo kolikove in bajonetov stlačili v živinske vagončke in poslali v najmržljivejši del Sibirije zlato kopat in od vsega hudega umirat — se reče, če bi jih enostavno ne postrelili ali pobesili. Kajti "ljudski demokrati" Krzyckijeve sorte ne prenesejo takih "laži" o "odrešiteljski svetovni proletarijati."

Zadnjič je politizirala na nekem st. clairskem ogalu gruča očividno za sovjetski način življenja vnetih rojakov z enim samcatim nesopnotnikom, katerega so očividno nameravali ugnati v kožji rog. Mimo grede sem ujel tale argument:

Sopnotnik: "... Če Amerika ne izhaja na vojno, zakaj je pa obkrožila Sovjetsko Rusijo z osem in osemdesetimi vojaškimi bazami?"

Nesopnotnik: "Samo 88 jih imamo, praviš? Potem so pa Sovjeti vse drugače pripravljeni, kajti oni imajo na tisoče baz samo v Združenih državah — eno v vsaki vasi, trgu in mestu, kjer je pet komunistov ali sopnotnikov!"

Ker ni bilo nobenega odgovora ali protipriprave sem se ozrl, da vidim, ali so se spremeni v solnate stebre, ka-li, pa nisem videl drugega kot nekaj prav lepo zardelih obrazov. Čez trenutek se je eden teh junakov z zavezanim jezikom nenadoma spomnil: "Ja, domov bo treba iti, sicer bo južina postala in žena natakajena kot tristo zlodjev."

Da ste videli, kako se je nenkrat vsem mudilo domov!

Tone Garden ima sitnosti z naraščajočim številom tu rojenih mladih članov SNPJ, katerim se upirajo njegove diktatorske metode napram nim, ki se ne strinjajo z njegovim zmešanim sopnotništvom, brezboštvom in obregovanjem ob ameriške oblasti in ustanove. Tone se skuša izrežati, češ, če on "kritizira" Ameriko, saj tudi predsednik Truman prizna, da

ni pri nas vse tako, kakor bi moralo biti. Seveda ni in to vemo vsi, ki nismo udarjeni s slepoto. Ampak Tone ve, da se temu pravi izmikanje, ker se ne gre za to, kako daleč je še Amerika od popolnosti, temveč za to, ali bo Prosveta postala glasilo svojega članstva—VSEGA članstva, ne samo kvečjemu DESETIH PROCENTOV — ali glasilo sopotništva. Kriz pa je, da v njem ni toliko moža, da bi to odprto priznal, temveč se zviža v svoji zadregi kakor gad v precepu!

Iz Washingtona prihaja vest, da dobiva Tito pomoč iz Marshallova sklada za gospodarsko obnovo zapadne Evrope. Poročilo (Associated Press z dne 25. januarja) navaja, da je E. C. A. (Economic Cooperation Administration) ali uprava za ekonomsko sodelovanje, ki odmerja davčnega tega sklada, določila \$436.000 za dobavo Avstriji in od te vsote sto štiri in trideset milijonov dolarjev za les in lesne izdelke iz Jugoslavije. Radoveden sem, ali Titov tisk še vedno zabavlja čez Marshallov načrt kot "načrt za ekonomsko zaslužjenje Evrope," kakor je tvežil tiste čase, ko Tito še tni bil v očeh vseh pravovernih komunistov garjev izobčenec? To se mora jugoslovanski nacionalkomunistom kolcatiti dne.

Da mi ne bo kdo očital, da nimam oči za drugega kot politiko, naj za zaključek omenim, da se ne morem dovolj načuditi našim ameriškim ženskam, ki zdajle pozimi — tudi v dežju a li snegu — zavijajo svoje ljubke in neljubke glave v rute, da bi jim ja ušesa ne odmrznila, dočim jim tiče noge v čevljkah, katerih spredaj in zadaj ni nič, samo na sredi je nekaj jermenov, ki držijo na nogi podplat in peto. Glava zavita v volno, noge pa tako rekoč boste! Čudno razpajane volje je moral biti stvarnik tisti dan, ki je Adamu izmaknil tisto znamenito rebro...

Peter Kopriiva.

Firma A. Grdina in sinovi

Cleveland, Ohio. — Potek časa v življenju nam dnevno prinaša spremembe in dogodilja, dobre kakor tudi slabe, vesele in žalostne, poučne, izobraževalne in tako naprej se nadaljuje in piše zgodovinska knjiga med nami.

Doba zadnjih dveh mesecev nam pred očmi in beleži spremembo, porast, kakor tudi nesrečo pri poznani in zanesljivi tvrdki Anton Grdina in sinovi in sicer: V jako primernem in mirnem kraju, na vogalu East 171. ceste in Lake Shore Blvd., komaj dober streljaj od poznane "Euclid Beach" parka, ravno nasproti vhoda v "Villa

Angela" zavod, se nahaja podružnica pogrebnega Zavoda pod imenom "Lake Shore Home." Posvetilo je znotraj popolnoma prenovljeno in preurejeno ter komodno, lahko služijo splošni publiki v Collingwoodu, Nottinghamu in Euclid, Ohio s hitro in točno postrežbo v slučaju nesreče, bolezni ali smrti. Na prostorni loti v pročelju sedanjih prostorov se namerava kmalu sezidati dve najmodernejši kapeli, za kar so slike že za na ogled, ako se ob priliki ogledate sedanjosti, začasni zavod.

Ker je Mr. Grdina izbral me ne za oskrbnika in poslovodja te podružnice, sem se preselil s svojo družino iz Holmes Ave., v katere okolici sem preživel 29 let svojega življenja, ter je moj sedanjí naslov 17010 Lake Shore Blvd. Tukaj smo torej, želja Grdinovih, kakor tudi naša je, da tukaj tudi ostanemo za dolgo časa. S pomočjo ostalih članov moje družine sem pripravljen ustreči in postreči po svoji zmoglosti vsem mnogobrojnim prijateljem in znancem Grdinovih in naših v vseh slučajih in potrebah in ob vsakem času. Obiščite nas ob priliki in si oglejte prijetno okolico in prostore zavoda in našega stanovanja. Malo smo se že privadili tukaj, malo se pa še bomo, kljub temu nam uhajajo spomini in okolico Holmes Ave., kjer smo preživel veliki kratkočasni ur in dnevi in let. Oglasil se bom že ob priliki o tem in onem iz okolice "Euclid Beach" parka. Opazil sem že in se počutim kar nekako "Special", kajti "Ameriško Domovino" mi donša tisti fantiček, ki bo doma imel, jako točen raznašalec lista.

Končno se pridružujem vsem onim tisočim in tisočim znancem in prijateljem, ki sočustvujejo ob nesreči požara pri dvakrat v teku petih let. Vztrajno prizadevanje in borenje za svoj lasten obstanek, kakor tudi blagodejna dobrovolnost, kremitelj značaj Mr. A. Grdina, nam ga predstavlja kot čudaka sedanjih časov. Živijo Mr. Grdina in pogumno naprej s svojimi načrti.

Frank Matoh,
17010 Lake Shore Blvd.

Glas iz Anglije

Nr. Brigend, Anglija. — Prav lepo se zahvaljujem uredništvu za redno pošiljanje Ameriške Domovine, ki se prav radi kratkočasimo ob prostih urah z njo. Ko jo prečitamo, jo pošljemo še naprej drugim fantom.

Drugače pa se imamo kar dobro, hvala Bogu in upamo, da bo s časom postalo še boljše. Po zdravljamo vse naše slovenske rojake širom Zed. držav in Kanade mi slovenski fantje v Angliji. Bog živi!

Frank Veber.

Zahvalno pismo iz stare domovine

Dragi mi sorodniki!

Sporočam Vam da sem prejela 3 pakete v katerih je bilo darilo za prvo-obhajance in birnamce. Sporočam vam tudi da sem vse pošteno razdelila med siromake.

Sedaj se vam prav iz srca lepo zahvalim v imenu tih sirot. Prisrčno hvalo naj prejmejo sledeči ki so darovali: Josephine Grdina Julia Zakrajšek Pauline Centa, Josephine Foye, Nettie Cooley, Mary Kolar, Jennie Ausc, Mary Sterk, Josephine Skerl, D. Smole in šolske sestre šole fare sv. Vida za toliko krasnih daril. Bog vam plačaj. Posebna hvala še g. kaplanu Baragi pri fari sv. Vida za tako lepo darilo.

Še posebej pa se želim zahvaliti moji hčerki Helen Swegel, ki se je toliko trudila, da je skupaj zbirala za te uboge sirotne otroke ki se niso imeli

ČE VERJAMETE AL PA NE

Dosti sem imel opravka na tem mojem lovskem pohodu za polhi. Ne toliko s polhi, kot sam s seboj. V gozdu je še pri belem dnevu težko priti naprej, če gre človek v celo, nikar ponoči, ko ne veš, če boš stopil na skalo, ali zraven in ne veš, če so pod kupom trhlj vej trdna tla ali je globoka kotanja, če ne celo brezdnost. Dvigneš nogo čez podrto deblo, pa ne vidiš v temi veje, v katero se ti zatakne noga, da položiš svoje telo po tleh, kakor si dolg in širok. Pa če bi že padel na gladko. Zavališ se v navlako, da imaš dosti opraviti, predno si zopet pokonci.

Tako sem vstajal in padal ter se prerival skozi robido in grmovje. Nisem imel težave najti palice, ki so slonele ob stori in bukvah, na katerih smo nasadili pasti. Ugotovil sem, da so palice še tam na svojih mestih, in pasti na njih najbrže tudi, če so pa polhi v pasteh, tisto me ni pa prav nič zanimalo. Dovolj dela sem imel, da sem se volj delal sem imel, da sem se volj delal naprej, nikar da bi še pa sti pregledoval. Zastran mene je lahko v vsaki pasti polh, sem si mislil, jaz jih že ne bom pobiral. Kdo mi more pa dokazati, da jih nisem pobiral? Nihče. Jedel jih itak ne bom, če si želim tovariša poljških ocirkov, naj si kar pomagata do polhov. Na obhod sem šel, ker sem bil moralno prisiljen, da bi ne bil razglašen za bojazljivca. Polhe pobirati iz pasti pa ne spada v mojo strokovno izobrazbo, sem modro sklenil. Tepen radi tega ne bom, ker nista lovka tovariša ne moj oče ne moj brat. Sedem sosedov otroke naklestiti samo, če jih zaloti v škodi in če jim ujame. Oboje je težavno, ker smo škodo delali, to se pravi nalašč, samo ponoči, na sosedovih jablanah in hruskah,

kam obrniti. Še enkrat se prav iz srca lepo zahvalim vam vsem in Bog vam plačaj. Ti otroci bodo pa gotovo molili za vas vsak dan. Ko bi vi le videli, kakšno veselje ste napravili tem sirotam, bi se vam gotovo orosile oči samega veselja, da ste naredili toliko veselja nedolžnim otrokom. Vsak, ki sem mu dala obleko, ali čevlje, ali drugo darilo si ga je z veseljem pritiskal na prsa. In kako sem bila jaz sama vesela, ko sem delila. Bog vam plačaj. Veselo in zdravo novo leto želim vsem. Bog vas živi!

Helen Stražisar,
vas Gradiško št. 5,
pošta Nova vas pri Rakeku,
Jugoslavija.

Pomoč proti mrazu in vročini

Gledališka družba je napravila igre po deželi. V nekem kraju so bila prenočišča zelo draga, zato sta dva igralca sklenila, da bosta kar na odru spala. Okolu polnoči se eden od njiju prebudi, ker ga je silno mrazilo. "Ti," pokliče svojega tovariša, "ali te nič ne zebe?" "Seveda me, kar pa ni nič čudnega, ko so vendar kulise postavljene, ki predstavljajo gozd po zimi v snegu." "Saj res, čakaj bom kmalu pomagal." Vstal je ter odstranil te "mrzle" kulise, postavil pa sobo, v kateri je bila naslikana peč. Nato sta zopet zaspala, a ko sta se v jutro prebudila, sta se od vročine potila.

Hm, to je pa čisto lahko

"Ti grdi deček ti, če bi bil jaz tvoj oče, bi te drugače vzgojil!" — "Saj še lahko postanete, moja mati je vdova."

podnevi pa ne. Saj smo imeli dovolj prilike škodo delati doma, če smo jo že ravno hoteli, da je ostala škoda in kazen doma.

Tisto že, jezljala bosta na vse mile viže, ko bom prišel s prazno malho nazaj k ognju, pa tisto bom že preстал. Noben se ni ujel in mirna Slivnica. Saj jih tudi Jakop ni kaj prida prinesel in nisem mu delal krivice, to vem, če sem ga dolžil, da ni vtaknil svojega nosu v vsako past. Se je tudi njemu zelo mudilo nazaj k ognju, če kaj vem in če sem ga poznal.

Prej kot v pol uri bi bil lahko obšel vse pasti okrog doline, če bi bilo podnevi in če bi bil gajsten. Nočni obhod je šel pa zelo počasi od rok in kadar sem telebnil po tleh, sem se prej do bro pretipal od vseh strani, če sem še ves skupaj in če se mi ni v kak ud zatakil kal štrelji.

Kar je res, je pa res, pasti sem vse našel, to se pravi vse prostore, kjer smo bili postavili pasti. Včasih sem bil toliko vsteden, da sem ob palici dvignil leščerbo visoko, da sem videl do pasti. Pri nekaterih se mi je prav zdelo, da visi nekaj iz pasti. Morda je bil polhov rep, morda pa samo kakšna vejica. Toliko pa nisem bil radoveden, da bi se na lastne oči prepričal, kako in kaj. Kaj se ve, če ni kateri polhov še ves razpaljen od togote, ker ga je past stisnila za vrat. In naj ga vzamem ven vsega prežetega krvne osvete, da bi se mi zagrizel v prst, kak, tisto pa raje ne. Sploh sem bil, jaz jako občutljiv v prstih na rokah. Sem do takrat imel že zelo žalostne skušnje z njimi. Nekaj od tistega časa, ko sem v Zirovnici vtaknil prst pod tajsela, da imam še danes živo pričo. Tajsela se sicer ni nič hudega zgodilo, prst sem pa pestoval precej dolgo. Kos sala so mi navezali na prst, potem si je moral pa kar sam pomagati, kakor je vedel in znal. Saj bi se bil morda hitro zacelil, pa sem vselej, kadar sem kam dregnil z roko, poslal prav tisti prst za predstražo, da se je moral začeti celiti prav od kraja.

Drugič je bilo pa doma na Menišiji. Z očetom sva napravljala rezanico. Oče so vrtili kolo, jaz sem pa vkladal slamo in seno ter oboje lepo rinil po koritu naprej med zobovje. Ker sem bil pa že od nekaj zelo vsteden, sem hotel vršiti izrečno dobro delo, da bi se prikupil očetu, ali pa morda zato, da bi prej narežala dovolj, da bi lahko zletel h kaki igri. In tako se je prime-rilo, da sem šel s prsti predaleč in enega, najdaljšega, je prijel zobovje. Prsta pa ne, sem si rekel in naglo ter z vso silo potegnil roko nazaj, predno bi prišli prsti do rezila. Posrečilo se mi je, da sem si roko osvojil, pogledal razmesarjen prst, se obrnil in skočil iz poda, pa k vodnjaku. Niti besede nisem rekel očetu. Niti poslovil se nisem od njih. Oče so vrteli kolo slamo-reznice in šele tedaj, ko ni prišlo iz truge nič sene in nič slame, so se ozrli, da bi mi nekaj rekli, pa me ni bilo nikjer. Prišli so za menoj, ko sem tiščal prst v mrzli vodi in naglo sem moral govoriti, da sem jih ustavil v njih prvem hotenju, to se pravi, da bi mi prikopali eno ali dve za komat radi moje nerodnosti. Pri nas namreč niso imeli tiste grde navade, da bi otroke milovali. Če si kaj iztaknil, si jih povrhu še dobil od očeta ali matere, najraje pa od obeh. Zato smo pa zrasli taki močni karakterji, bi mislil.

KANADSKA



Kanadski minister odgovarja na pismo

Zadnji teden smo na tem mestu priobčili v prestavi pismo, ki smo ga pisali kanadskemu ministru za delo ter mu pojasnili, kdo in kakšni so naši Slovenci, ki se zadnje čase naseljujejo v Kanadi iz evropskih taborišč. Pismo je napravilo dober vtis na ministra, kot kaže odgovor, ki nam ga je poslal in ki se v prestavi glasi sledeče:

Deputy Minister of Labour
Ottawa, Canada
January 20, 1949

Mr. James Debevec
Editor,
Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave.,
Cleveland 3, Ohio.

Dragi g. Debevec:

V resnici se človeku dobro zdi prejeti tako pismo, kot ste ga pisali 18. t. m., ker prijetno je vedeti, da so naši napori upoštevani.

Mi storimo vse najboljšje, da se čutijo ti naši novi naseljenci dobrodošli in srečni v novih okolščinah. Vaša pomoč v tem pogledu s posredovanjem Vašega časopisa je v resnici zelo dobrodošla.

Pomovno se Vam zahvaljujem, da ste si vzeli čas ter mi napisali tako obširno pismo, ki je za nas tako navduševalno.

Vam vdani

A. MacNamara, l. r.

Smith Falls, Ont. — Sledeče pismo sem prejel iz stare domovine. — Prejeli smo vse v redu. Sedaj mi več ne odpirajo v Ljubljani, temveč na postaji, ko ga dvigneš "vpričo" lastnika. Ne vzamejo nič razen časopisov, se pač bojijo, da ne bi Slovenci kaj izvedeli o "izkoriščevalnem peklu," katerega morate prenašati in terpeti vi vsi omkraj "luže." Prvi dve leti so govorili "naši" o revščini, bede, lakoti, pomanjkanju hrane in grozotah, katere tarejo ljudi omkraj morja. Pri nas pa o izobilju, svobodi, enakopravnosti, bratstvu "zmožnosti ljudske oblasti." Sedaj o Ameriki sicer molčijo in pravijo še samo, da hujša na vojno.

Ne vemo, kako naj se ti zahvalimo za paket, ko nam je vse tako prav prišlo. Pri nas gre vse po načrtu; trgovine in vse za druge so prazne. Tako na primer smo lanske leto dobili za celo leto en obrok, t. j. 10 dlkg mila na osebo, od takrat naprej pa nič več. Sedaj pa dajo za 1 kg masti pol kile mila in to v državnih trgovinah, samo če ga dobiš. Za vse kar rabiš daj mast, živež in vse to povrhu predpisane oddaje. Če pa kaj "gordnjaš," dobiš 6 mesecev "kurza." V privatnih trgovinah sploh ni nobenega trgovskega obrata, ker ne pustijo, da bi privatnik "izkoriščal" ljudi, država ga pa lahko.

Kako fantje in dekleta?! Ti žalostno preživljajo svobodne čase, posebno zadnje leto, napravili so namreč zaobljubo in to stari in mladi, da noben več ne pije alkoholnih pijač.

Kako debelo gleda slovenski Amerikanec, ki se po dolgih letih vrne domov v "stari kraj" in bi se rad malo "pobahal," da ima denar (dolarje), pokaza se "kavalirja," pa kamor se obrne, povsod dobi odgovor, da vlna in drugi pijač nimamo pač pa imamo "pravo mrzlo studenčino."

Kar se tiče mesa in kruha je ista, sicer meso imajo — pri kmetih krave, ali zaklati je nihče ne sme. Letina je bila pri nas še precej dobra, če nam bo ostalo vsaj to, kar so nam do sedaj pustili, mislim, da ravno lačni ne bomo in to seveda le radi tega ker nismo "razvajeni" sedaj v vojni, po vojni smo se pa še bolj naučili skromnosti.

Napredovali smo tudi (seveda) kakor vse kaže na "boljše," tako tudi v kmetijstvu za prihodnje leto. Pri oranju ne bo treba mučiti živine vsakemu posebej "podolgem," rajši bomo orali skupno in "počez" (pokriž), kdo bi več pazil na mejnike, ker to je prevelika zamuda časa in živci preveč trpijo. Zadržni dom tudi že gradijo in do prihodnje jeseni bo že gotov,

da bomo lahko spravili tja primerno vzdrževanje. "Kako sem nesrečna, ker za mene ni fanta v Kanadi." Ker je bila ta oddaja v slovenski sklepamo, da je pomoči potrebno dekle ena izmed naših begunk. Ker pa ne vem njenega imena in njenega naslova, jo kar potom Ameriške Domovine povabim, da se oglasi enkrat pri nas. Upam, da izmed 60 fantov bo že našla kaj, da bo potlačeno njeno ljubezni polno srce. Izdelovalci košev pa so mi tudi obljubili, da ji podarijo v poročilo darilo koš, tako da bo pri nas dobila razen moža tudi stanovanje.

Ker mi že skoro zmanjkuje črnila, bom pa končal in vse Slovence in Slovenke lepo pozdravljam.

Ržen Peter.

Victoriaville, Que. — Prisrčno pozdravljam cenjeno uredništvo Ameriške Domovine in se obenem najlepše zahvaljujem za tako redno pošiljanje lista. Obenem prilagam naročnino za naprej in se priporočam še nadaljnjemu rednemu pošiljanju Ameriške Domovine.

Tukaj, v tem mestu, sva samo dva Slovence, zato nama je v veliko veselje Vaš tako lepo urejevan časopis. Posebno so nama všeč pestrji dopisi naših emigrantov. In še prav posebno pa pozdravljam tiste, ki si upajo svetlo v obraz povedati resnico, kako je za železno zaveso oziroma v naši stari domovini. Končno pozdravljam vse Slovence in Slovenke v novi domovini Kanadi in širom Zed drž.

Vinko Kržišnik in Jernej Založnik, Victoriaville, 60 Rue Olivier, Quebec, Canada.

GLAS IZ TORONTA.

Pred kratkim me je nekdo vprašal, če vem, da imamo Kanadski kotichek. Začuden sem ga pogledal, zakaj me to vpraša? Kmalu sem dobil pojasnilo. Kaj mi je povedal? Prav zaupno mi je šepnil na uho, zato tudi jaz Vam, da se ne zve preveč. Ker pa vem, da Vas zanima, kaj je bilo tako skrivnostnega, Vam vseeno povem, kaj je bilo tako zanimivega. Tako mi je dejal: "Mislim sem, da je naše Torontčanke in Torontčane že burja odnesla, ker je tako malo glasov od njih. Ob prvi priliki bom nagovoril 'Našo Micko,' da jih bo pošteno obdelala."

Jaz pa sem se namuznil misleč: "Čakaj, ti bom že preprečil tvoje črne načrte, da bosta ti in tvoja Micka lepo tiho." To že predvsem radi tega, ker sem tudi jaz postal Torontčan. To me je torej privedlo do tega, da sem prijel pero in papir ter ga z ekspresno pošto napisal in oddal na "Air Mail" za uredništvo Ameriške Domovine. Dokazati namreč hočem, da naše Torontčane in Torontčanke res ni odnesla še burja, dasi je včasih tako srdita, da človeku presteje vse kosti, še več: prav v "muzik" seže. Zlati na novega leta dan nas je burja lepo pozdravila. Tistim, ki so se preveč zavijali in stiskali za vogale, sem priporočal, da naj bi šli malo na sever v "bush," da bi se malo utrdili in zveleli na dan kakega brundarja ter mu vzeli kožuh, da bi v Torontu ne zmrznili.

Dovolj o burji, raje vam bom povedal kaj bolj koristnega. Zanimalo vas bo mogoče, kako smo poznali Božič.

Kar precejšnje število se nas je zbralo na sv. večer pri g. Mary Zupančičevi, ki je bila tako ljubezna kakor tudi njeni sestri gđ. Valčka in Ani, da so nam dale na razpolago svojo hišo. Večji del, kar nas je v Torontu smo se zbrali skupaj. Tu iz okolice jih je prišlo nekaj. Tako zbrani, smo preživeli prvi sveti večer v Kanadi prijetno, domače. Najbolj pa smo bili veseli vsi našega slovenskega duhovnika preč. g. dr. Kolariča, ki je prišel med nas preko Španije, Amerike semkaj prav za Božič. Veseli smo, da smo dobi v svojo sredo našega dušnega pastirja.

To pa še ni dovolj da smo ga bili veseli, in da smo ga veselili, naša sveta dolžnost je, da mu stojimo ob strani, da mu pomagamo z vsemi svojimi močmi. Skrbeti moramo, da se bo v naši sredi počutil res dobro. Boga moramo biti hvaležni, da je poslal dušnega pastirja.

Velika in prostrana je Kanada. Mnogi izmed Slovencev niso mogli biti na sveti večer pri skupni sveti maši. Daleč narazen so raztreseni, ločeni drug od drugega v ogromni daljavi. V srcu pa smo bili zlasti na sv. večer vsi eni misli in enega ču-

tega, da sem prijel pero in papir ter ga z ekspresno pošto napisal in oddal na "Air Mail" za uredništvo Ameriške Domovine. Dokazati namreč hočem, da naše Torontčane in Torontčanke res ni odnesla še burja, dasi je včasih tako srdita, da človeku presteje vse kosti, še več: prav v "muzik" seže. Zlati na novega leta dan nas je burja lepo pozdravila. Tistim, ki so se preveč zavijali in stiskali za vogale, sem priporočal, da naj bi šli malo na sever v "bush," da bi se malo utrdili in zveleli na dan kakega brundarja ter mu vzeli kožuh, da bi v Torontu ne zmrznili.

Dovolj o burji, raje vam bom povedal kaj bolj koristnega. Zanimalo vas bo mogoče, kako smo poznali Božič.

Kar precejšnje število se nas je zbralo na sv. večer pri g. Mary Zupančičevi, ki je bila tako ljubezna kakor tudi njeni sestri gđ. Valčka in Ani, da so nam dale na razpolago svojo hišo. Večji del, kar nas je v Torontu smo se zbrali skupaj. Tu iz okolice jih je prišlo nekaj. Tako zbrani, smo preživeli prvi sveti večer v Kanadi prijetno, domače. Najbolj pa smo bili veseli vsi našega slovenskega duhovnika preč. g. dr. Kolariča, ki je prišel med nas preko Španije, Amerike semkaj prav za Božič. Veseli smo, da smo dobi v svojo sredo našega dušnega pastirja.

To pa še ni dovolj da smo ga bili veseli, in da smo ga veselili, naša sveta dolžnost je, da mu stojimo ob strani, da mu pomagamo z vsemi svojimi močmi. Skrbeti moramo, da se bo v naši sredi počutil res dobro. Boga moramo biti hvaležni, da je poslal dušnega pastirja.

Velika in prostrana je Kanada. Mnogi izmed Slovencev niso mogli biti na sveti večer pri skupni sveti maši. Daleč narazen so raztreseni, ločeni drug od drugega v ogromni daljavi. V srcu pa smo bili zlasti na sv. večer vsi eni misli in enega ču-

tega, da sem prijel pero in papir ter ga z ekspresno pošto napisal in oddal na "Air Mail" za uredništvo Ameriške Domovine. Dokazati namreč hočem, da naše Torontčane in Torontčanke res ni odnesla še burja, dasi je včasih tako srdita, da človeku presteje vse kosti, še več: prav v "muzik" seže. Zlati na novega leta dan nas je burja lepo pozdravila. Tistim, ki so se preveč zavijali in stiskali za vogale, sem priporočal, da naj bi šli malo na sever v "bush," da bi se malo utrdili in zveleli na dan kakega brundarja ter mu vzeli kožuh, da bi v Torontu ne zmrznili.

Dovolj o burji, raje vam bom povedal kaj bolj koristnega. Zanimalo vas bo mogoče, kako smo poznali Božič.

Kar precejšnje število se nas je zbralo na sv. večer pri g. Mary Zupančičevi, ki je bila tako ljubezna kakor tudi njeni sestri gđ. Valčka in Ani, da so nam dale na razpolago svojo hišo. Večji del, kar nas je v Torontu smo se zbrali skupaj. Tu iz okolice jih je prišlo nekaj. Tako zbrani, smo preživeli prvi sveti večer v Kanadi prijetno, domače. Najbolj pa smo bili veseli vsi našega slovenskega duhovnika preč. g. dr. Kolariča, ki je prišel med nas preko Španije, Amerike semkaj prav za Božič. Veseli smo, da smo dobi v svojo sredo našega dušnega pastirja.

To pa še ni dovolj da smo ga bili veseli, in da smo ga veselili, naša sveta dolžnost je, da mu stojimo ob strani, da mu pomagamo z vsemi svojimi močmi. Skrbeti moramo, da se bo v naši sredi počutil res dobro. Boga moramo biti hvaležni, da je poslal dušnega pastirja.

Velika in prostrana je Kanada. Mnogi izmed Slovencev niso mogli biti na sveti večer pri skupni sveti maši. Daleč narazen so raztreseni, ločeni drug od drugega v ogromni daljavi. V srcu pa smo bili zlasti na sv. večer vsi eni misli in enega ču-

tega, da sem prijel pero in papir ter ga z ekspresno pošto napisal in oddal na "Air Mail" za uredništvo Ameriške Domovine. Dokazati namreč hočem, da naše Torontčane in Torontčanke res ni odnesla še burja, dasi je včasih tako srdita, da človeku presteje vse kosti, še več: prav v "muzik" seže. Zlati na novega leta dan nas je burja lepo pozdravila. Tistim, ki so se preveč zavijali in stiskali za vogale, sem priporočal, da naj bi šli malo na sever v "bush," da bi se malo utrdili in zveleli na dan kakega brundarja ter mu vzeli kožuh, da bi v Torontu ne zmrznili.

Dovolj o burji, raje vam bom povedal kaj bolj koristnega. Zanimalo vas bo mogoče, kako smo poznali Božič.

Kar precejšnje število se nas je zbralo na sv. večer pri g. Mary Zupančičevi, ki je bila tako ljubezna kakor tudi njeni sestri gđ. Valčka in Ani, da so nam dale na razpolago svojo hišo. Večji del, kar nas je v Torontu smo se zbrali skupaj. Tu iz okolice jih je prišlo nekaj. Tako zbrani, smo preživeli prvi sveti večer v Kanadi prijetno, domače. Najbolj pa smo bili veseli vsi našega slovenskega duhovnika preč. g. dr. Kolariča, ki je prišel med nas preko Španije, Amerike semkaj prav za Božič. Veseli smo, da smo dobi v svojo sredo našega dušnega pastirja.

To pa še ni dovolj da smo ga bili veseli, in da smo ga veselili, naša sveta dolžnost je, da mu stojimo ob strani, da mu pomagamo z vsemi svojimi močmi. Skrbeti moramo, da se bo v naši sredi počutil res dobro. Boga moramo biti hvaležni, da je poslal dušnega pastirja.

Velika in prostrana je Kanada. Mnogi izmed Slovencev niso mogli biti na sveti večer pri skupni sveti maši. Daleč narazen so raztreseni, ločeni drug od drugega v ogromni daljavi. V srcu pa smo bili zlasti na sv. večer vsi eni misli in enega ču-

tega, da sem prijel pero in papir ter ga z ekspresno pošto napisal in oddal na "Air Mail" za uredništvo Ameriške Domovine. Dokazati namreč hočem, da naše Torontčane in Torontčanke res ni odnesla še burja, dasi je včasih tako srdita, da človeku presteje vse kosti, še več: prav v "muzik" seže. Zlati na novega leta dan nas je burja lepo pozdravila. Tistim, ki so se preveč zavijali in stiskali za vogale, sem priporočal, da naj bi šli malo na sever v "bush," da bi se malo utrdili in zveleli na dan kakega brundarja ter mu vzeli kožuh, da bi v Torontu ne zmrznili.

Dovolj o burji, raje vam bom povedal kaj bolj koristnega. Zanimalo vas bo mogoče, kako smo poznali Božič.

Kar precejšnje število se nas je zbralo na sv. večer pri g. Mary Zupančičevi, ki je bila tako ljubezna kakor tudi njeni sestri gđ. Valčka in Ani, da so nam dale na razpolago svojo hišo. Večji del, kar nas je v Torontu smo se zbrali skupaj. Tu iz okolice jih je prišlo nekaj. Tako zbrani, smo preživeli prvi sveti večer v Kanadi prijetno, domače. Najbolj pa smo bili veseli vsi našega slovenskega duhovnika preč. g. dr. Kolariča, ki je prišel med nas preko Španije, Amerike semkaj prav za Božič. Veseli smo, da smo dobi v svojo sredo našega dušnega pastirja.

To pa še ni dovolj da smo ga bili veseli, in da smo ga veselili, naša sveta dolžnost je, da mu stojimo ob strani, da mu pomagamo z vsemi svojimi močmi. Skrbeti moramo, da se bo v naši sredi počutil res dobro. Boga moramo biti hvaležni, da je poslal dušnega pastirja.

Velika in prostrana je Kanada. Mnogi izmed Slovencev niso mogli biti na sveti večer pri skupni sveti maši. Daleč narazen so raztreseni, ločeni drug od drugega v ogromni daljavi. V srcu pa smo bili zlasti na sv. večer vsi eni misli in enega ču-

tega, da sem prijel pero in papir ter ga z ekspresno pošto napisal in oddal na "Air Mail" za uredništvo Ameriške Domovine. Dokazati namreč hočem, da naše Torontčane in Torontčanke res ni odnesla še burja, dasi je včasih tako srdita, da človeku presteje vse kosti, še več: prav v "muzik" seže. Zlati na novega leta dan nas je burja lepo pozdravila. Tistim, ki so se preveč zavijali in stiskali za vogale, sem priporočal, da naj bi šli malo na sever v "bush," da bi se malo utrdili in zveleli na dan kakega brundarja ter mu vzeli kožuh, da bi v Torontu ne zmrznili.

Dovolj o burji, raje vam bom povedal kaj bolj koristnega. Zanimalo vas bo mogoče, kako smo poznali Božič.

Kar precejšnje število se nas je zbralo na sv. večer pri g. Mary Zupančičevi, ki je bila tako ljubezna kakor tudi njeni sestri gđ. Valčka in Ani, da so nam dale na razpolago svojo hišo. Večji del, kar nas je v Torontu smo se zbrali skupaj. Tu iz okolice jih je prišlo nekaj. Tako zbrani, smo preživeli prvi sveti večer v Kanadi prijetno, domače. Najbolj pa smo bili veseli vsi našega slovenskega duhovnika preč. g. dr. Kolariča, ki je prišel med nas preko Španije, Amerike semkaj prav za Božič. Veseli smo, da smo dobi v svojo sredo našega dušnega pastirja.

To pa še ni dovolj da smo ga bili veseli, in da smo ga veselili, naša sveta dolžnost je, da mu stojimo ob strani, da mu pomagamo z vsemi svojimi močmi. Skrbeti moramo, da se bo v naši sredi počutil res dobro. Boga moramo biti hvaležni, da je poslal dušnega pastirja.

Velika in prostrana je Kanada. Mnogi izmed Slovencev niso mogli biti na sveti večer pri skupni sveti maši. Daleč narazen so raztreseni, ločeni drug od drugega v ogromni daljavi. V srcu pa smo bili zlasti na sv. večer vsi eni misli in enega ču-

tega, da sem prijel pero in papir ter ga z ekspresno pošto napisal in oddal na "Air Mail" za uredništvo Ameriške Domovine. Dokazati namreč hočem, da naše Torontčane in Torontčanke res ni odnesla še burja, dasi je včasih tako srdita, da človeku presteje vse kosti, še več: prav v "muzik" seže. Zlati na novega leta dan nas je burja lepo pozdravila. Tistim, ki so se preveč zavijali in stiskali za vogale, sem priporočal, da naj bi šli malo na sever v "bush," da bi se malo utrdili in zveleli na dan kakega brundarja ter mu vzeli kožuh, da bi v Torontu ne zmrznili.

Dovolj o burji, raje vam bom povedal kaj bolj koristnega. Zanimalo vas bo mogoče, kako smo poznali Božič.

Kar precejšnje število se nas je zbralo na sv. večer pri g. Mary Zupančičevi, ki je bila tako ljubezna kakor tudi njeni sestri gđ. Valčka in Ani, da so nam dale na razpolago svojo hišo. Večji del, kar nas je v Torontu smo se zbrali skupaj. Tu iz okolice jih je prišlo nekaj. Tako zbrani, smo preživeli prvi sveti večer v Kanadi prijetno, domače. Najbolj pa smo bili veseli vsi našega slovenskega duhovnika preč. g. dr. Kolariča, ki je prišel med nas preko Španije, Amerike semkaj prav za Božič. Veseli smo, da smo dobi v svojo sredo našega dušnega pastirja.

To pa še ni dovolj da smo ga bili veseli, in da smo ga veselili, naša sveta dolžnost je, da mu stojimo ob strani, da mu pomagamo z vsemi svojimi močmi. Skrbeti moramo, da se bo v naši sredi počutil res dobro. Boga moramo biti hvaležni, da je poslal dušnega pastirja.

Velika in prostrana je Kanada. Mnogi izmed Slovencev niso mogli biti na sveti večer pri skupni sveti maši. Daleč narazen so raztreseni, ločeni drug od drugega v ogromni daljavi. V srcu pa smo bili zlasti na sv. večer vsi eni misli in enega ču-

tega, da sem prijel pero in papir ter ga z ekspresno pošto napisal in oddal na "Air Mail" za uredništvo Ameriške Domovine. Dokazati namreč hočem, da naše Torontčane in Torontčanke res ni odnesla še burja, dasi je včasih tako srdita, da človeku presteje vse kosti, še več: prav v "muzik" seže. Zlati na novega leta dan nas je burja lepo pozdravila. Tistim, ki so se preveč zavijali in stiskali za vogale, sem priporočal, da naj bi šli malo na sever v "bush," da bi se malo utrdili in zveleli na dan kakega brundarja ter mu vzeli kožuh, da bi v Torontu ne zmrznili.

našemu duhovniku preč. g. dr. Kolariču, ki je prišel sem za božič. Prišel je sem na svoje lasne stroške, da bi misijonaril med nami. Potoval bo od skupine do skupine. V začetku bo sicer malo težko, toda časom bo pač boljše, zlasti, kadar bomo bolj strnjeni in ne bomo več tako raztreseni. Gospod dr. Kolarič je odvisen samo od našega vzdrževanja, ker je izključno samo naš dušni pastir. Nastavljen ni na nobeni župniji in ne dobiva od nikjer nikake podpore.

Vse Slovence po Kanadi prosim, da odpro svoja srca in da pomagamo prav vsi, da ga bomo vzdrževali. Za nas je to velika milost, da imamo svojega dušnega pastirja in upam, da bi vsak od nas lahko dal na mesec vsaj pol dolarja za našega duhovnika, ali kolikor pač kdo more. Kjer so skupine večje, naj to stvar uredi en sam ter mesečno zbere prostovoljne prispevke ter pošlje sam na g. dr. Kolariča. Kdor je sam, naj pa pošlje sam na njegov naslov, ki ga v ta namen objavljamo: Rev. Dr. Jacob Kolarič, Birchmont Road and Danforth Vincencient Fathers Toronto — Ontario.

Lepo smo naprošeni vsi Slovenci, da pomagamo svojemu duhovniku, saj bo tudi on živel in se žrtvoval samo za nas.

Vsem Slovincem želim srečno in blagoslovljeno novo leto 1949.

Oglašajte se tudi drugi kaj pridno v našem kanadskem tedniku v Domovini. Vsi kaj radi prebiramo, zlasti "Našo Micko" ter novice in dopise od naših skupin. Tako človek vsaj zve, kako je enim in drugim, kajti dopisovati si z vsemi pač ni mogoče, ker ni časa in seveda tudi znanj bi bilo potrebno precejšnje število, kar pa naš žep sedaj še ne zmore.

Tako! Upam, da bo dovolj in da bo "Naša Micka" tiho. Tisti pa, ki je htel Micko naprositi za pomoč, naj več ne misli, da je Torontčane odnesla burja.

Vas prav lepo pozdravlja Feliks Sebanc.

Da bi zrasel

Otrok je izgubil; iščejo ga in ga najdejo na koncu vrta. Pokril je svoje noge s peskom in stal tam vzravnal, resen in negiben.

"Kaj pa delaš tam, malček?" "Vsadil sem se, da bi zrasel."

Strašno

"Rojen sem v Bernu in sem obiskoval šolo v Zuerichu."

"Ubožec, vsak dan tako daljno pot!"

Pošiljanje MOKE

IN PAKETOV Z ŽIVEŽEM V JUGOSLAVIJO

Od zdaj naprej pošiljamo moko v Jugoslavijo po dveh cenah, dajajoč s tem na razpolago pošiljateljcem, da pošljejo svojem moko s plačano dostavo do Reke ali pa do MESTA PREJEMNIKA (do hiše).

CENE MOKE SO:

1) Vrečo bele moke 100 funtov pošljemo za \$9.00

Prevoz do REKE IN ZAVAROVANJE za polno izgubo (total loss) do mesta prejemnika je vračunano v gornji cen. Prejemnik mora v tem slučaju sem plačati stroške prevoza od Reke do svojega bivališča.

2) Vrečo bele moke 100 funtov pošljemo za \$12.00

V ceni so vračunani vsi stroški za zavarovanje proti polni izgubi (total loss), kot tudi stroški prevoza od Reke do NASLOVA PREJEMNIKA kjerkoli v Jugoslaviji, tako ne bo prejemnik plačal nobenih stroškov, ko prejme moko.

Naša moka, ki jo dobavljamo od poznane firme "GENERAL MILLS" je preverjene kvalitete, vsebujejo visoko količino proteina, najmanj 13%.

STANDARD PAKETI za naročitev naših NOVIH Standard paketov, vprašajte za cenik in naročilno listo (Order Forms). Dostava moke in Standard paketov je garantirana. V slučaju izgube pošiljke, vrnemo denar.

PO OBEH CENAH POSLJEMO ISTO KVALITETO MOKE, KATERA JE SEDAJ PAKIRANA V IZREDNO MOČNE VREČE (OSNABERG BAGS) ZA IZVOZ.

Ena oseba lahko pošlje z isto ladjo največ PET VREČ MOKE in to na pet različnih oseb v Jugoslaviji.

Opozarjamo, da postane vse blago po naročbi Vaša last, do čim smo mi samo posredovalci med pošiljateljcem in tujskimi oblastmi. — Ček in Money Orders naj se glase na "DOBOVOLJNI ODBOR."

URADNE URE: Vsak dan od 9 zjutraj do 5 zvečer. V nedeljo in ponedeljek je urad zaprt.

DOBOVOLJNI ODBOR

245 West 18th Street

Telephone: WATkins 4-3015

— V Braziliji raste okrog 300 milijonov divjih kaučukovih dreves.

MALI OGLASI

Trdna kosišča

Našim rojakom naznanjam, da sem zopet pričel izdelovati kosišča. Kdor ga hoče imeti, naj ga že sedaj naroči na 1058 E. 74. St. telefon EN 2586.

—(22)

Pri nas dobite zdravilo

"STREPTOMYCIN"

ki se ga sicer težko dobi MANDEL DRUG CO. 15702 Waterloo Rd.

Thomas Flower Shop

CVETLICE za vse prilike

Šopke in cvetlice lahko brzojavimo na vse kraje Albin in Fred Thomas (Tome), lastnika

15800 Waterloo Rd.—IV 3200

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnica vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohištvo.

IVanhoe 4221

18115 NEFF ROAD

Vas muči revmatizem?

Mi imamo nekaj posebnega proti revmatizmu. Vprašajte nas.

Mandel Drug

15702 Waterloo Rd.

slovenska lekarna

Znamke!

Jugoslovanske znamke

prodaja

August Kollander

6419 St. Clair Ave.

v S. N. Domu

(Tues.-x)

ONE DAY

FANT S KRESINJA

IVAN MATIČIĆ

"Čuj, Poljanec, saj tako nameravam kdaj na Kresno brdo. Pokupim vse, kar imate; vse za suho žlato. Les, živino, bike, telice, jajca pa kurja bedra — hahaha! Les mora v dolino, kaj bi vam trohnel v gozdu, biki morajo v svet, kaj bi s samimi biki na Kresnem brdu; a lepo rejenih telic se svet nikoli ne brani. Torej Poljanec, živio, nazdar!"

"Na to se pije," reče Bohunc, dvigne kozarec in zapoje: "Pri mi ga, nič se ne boj!" Za njim pritegne vse omizje.

Ko se je pesem polegla, je rekel Troha: "Prav še Bizelja manjka, da bi nam kaj deklamiral."

Bohunc se zasmije: "Ha, Bizelj, Sirak, Žebre, trojica z Gadove peči."

"Ah, Bizelj!" vzdihne Sonja. "Ne vem, kako bi rekla: njegove pesmi so mi zelo všeč, dokler ga nisem osebno poznala. A bradavica na njegovem nosu mi je vso njegovo poezijo zmedla. Saj človek z bradavico na nosu vendar ne more biti pesnik, vsaj dober pesnik ne."

Ema ji brž pritrdi: "Res, bradavica na nosu je tudi meni zoprna, rajši jo vidim na jeziku."

"Popolnoma soglašam," se oglasi Ida. "Sirakovi romani, na primer, so mi bili zelo všeč, a odkar ga osebno poznam, mi tudi njegova dela niso več simpatična. Pomislite, napije se do nezavesti in to me odbija. Njegovih romanov ne čitam več odkar sem ga videla tako pijanega."

Troha se zasmije: "Veste, gospa Ida, če ni bencina, ni goriva, hahaha."

Bohunc se obrne k Vidu: "Slišiš, Poljanec, ne morem razumeti, le kaj za vraga te drži na Kresnem brdu? Saj za izobraženega človeka vendar niso hribi, po mojem mnenju, še manj pa kmetško delo."

Vid malo pomisli in ob pozornosti vsega omizja odvrne: "Kaj me drži gori? Nu, predvsem dom. A tudi krasna okolica me je navezala na Kresinje. Tam niso hribi, kakor jih gledate tu, hribovski in rovtarski; gori pri nas so hribi, kakor pušenci, vsaj dober pesnik ne."

ljcev ždiijo sončne vasice, med tihimi gajmi so nanizana zrna polja kakor cvetne gredice pod Tovoljem. Po naših vaseh je življenje; tam pojejo kosi za vrtovi in kose za ozarjami, na vasi fantiči po gredah deklirajo. Gori plešemo po skednjih, a naši hlevi so polni samega zdravja, kajti noter lije sonce skozi vrata in skozi okna. V hlevih zvončkljajo zvonce, v stajah meke drobnice, v kašćah diši pšenica, uljakih se nam zbira medica, a okoli hiš hodi in ukazuje moja mati gospodaričica." Vid se nasmehne, dvigne kupico in reče: "Živeli!"

Družba se razvema in navdušuje za Vida in njegovo Kresinje. Sonja bi hotela precej jutri tja gor na izlet, a Čelu-

stra reče: "Veš, Poljanec, če nam boš še kaj govoril, bom kupil celo Kresno brdo!"

"Ni na prodaj, ga Vid prijazno zavrne."

Troha pripomni: "Ha, Čelu-stra-eksport bi ga kmalu zvelkel kam čez mejo!"

"Na to izpijem jaz eks," reče Bohunc.

"Eks-port se reče," doda Čelu-stra.

Ema sproži: "Veste kaj, na tobogan me mika! Kdo si upa z mano? Kavalirji, na noge, ako so vam še sigurne!"

"Malenkost," reče Čelu-stra.

"Impozantno ti stojim, tudi na eni nogi, če hočeš."

"Alo, pojdiva, če si upaš. To-

bogan je kolosalna preskušnja za telečje noge."

"Kolikor hočeš: stoji gor, stoje dol opolnoči ali ob štirih zjutraj."

"Kaj bi toliko govoril, pojdi in pokaži, kaj znaš!"

"No, pogledajmo," reče Boltar.

"Me res zanimajo tvoje telečje noge."

Vsa družba se navdušeno dvigne od mize. A Milena se spota oprime Vida in ga odvede pod kostanje, rekoč, da se hoče malo sprehoditi. "Za tobogan nimam volje, zato vas prosim, gospod Poljanec, ostanite pri meni, da ne bom sama." In šel je za njo skozi vrvež. (Dalje prihodnjic.)

G. WHISKERS



ČETRTA DODATNA

ZASILNA ODREDBA

od Javne utilitetne komisije iz Ohio

DOVOLJUJE GOTOVE DODATNE
INSTALACIJE PLINSKEGA GRETJA

Javna utilitetna komisija iz Ohio je izdala z dnem 15. januarja 1949 Dodatno Zasilno Odredbo, veljavno takoj, tikajočo se rabe naravnega plina za dodatno plinsko gretje. Pri zaslisanju pred Komisijo 18. januarja 1949 je East Ohio Gas Company predložila svoj najnovejši proračun glede razpoložljive plinske dobave za 1949-1950 grelni sezono. Družba je izjavila, da pričakuje imeti dovolj plina, da postreže celokupen sistem, skupno 30,000 dodatnih plinskih grelnih instalacij za zimo 1949-1950.

Po najnovejši odredbi Komisije je East Ohio dovoljeno dobavljati naravni plin za dodatne instalacije plinskega gretja samo v naslednjem obsegu:

Najmanj 95% od skupnih dovoljenih instalacij, ali 28,500, mora biti izvršenih v rezidenčnih poslopih. Nič več kot 5% ali 1,500 instalacij, se lahko določi za rabo v trgovskih poslopih.

REZIDENČNO GRETJE

Do nadaljnjega obvestila bo instalacija plinske grelni opreme dovoljena v novih rezidenčnih poslopih.

Obstoječe rezidence, sedaj grete z drugim kurivom, se lahko spremenijo v plin v razmerju ena sprememba za vsako instalacijo v novih rezidenčnih zgradbah.

TRGOVSKO GRETJE

Instalacija plinske grelni opreme bo dovoljena v novih trgovskih poslopih, toda ne več kot skupno 750 instalacij.

Obstoječe trgovske naprave, sedaj grete z drugim kurivom, se lahko spremenijo na plin, toda skupno število takh prememb bo dovoljeno le na 750.

KDAJ IN KAKO ZAPROSITI

Odjemalci, ki ste vložili prošnjo po 1. juniju 1948, ni treba ponovno zaprositi.

Odjemalci, ki zaprosijo za plinsko gretje za nova rezidenčna poslopja, morajo zaprositi osebno v uradu Družbe.

Odjemalci, ki zaprosijo za plinsko gretje za rezidence, sedaj grete z drugim kurivom, lahko zaprosijo ali osebno ali po pošti, če se poslužijo vzorca, spodaj priobčenega. Toda tisti, ki nameravajo navesti zdravstvene težkoče kot podlago za premembo na plin, se morajo zgledati v uradu Družbe osebno ali po svojem zastopniku.

Vsi trgovski odjemalci, ki bi radi dovoljenje za plinsko gretje za novo ali obstoječe poslopje, naj zaprosijo osebno v uradu Družbe.

DRUGIH ODJEMALCEV PLINA SE NE TIČE

Ta odredba Komisije se tiče samo za rabo naravnega plina za gretje poslopih. To se ne tiče drugih, ki rabijo plin za kuho, vodno gretje ali ledenico.

SVARILO

Raba plina za gretje namesto drugega kuriva, brez odobrenja Družbe je kršitev odredbe Komisije. Družbi je prepovedano po odredbi dobavljati plin za tako neodobreno rabo.

THE EAST OHIO GAS COMPANY

To THE EAST OHIO GAS COMPANY

Application for Approval to Convert from Another Fuel to Natural Gas for Residential Heating

(Please print; do not write)

APPLICANT'S NAME

NUMBER AND STREET

CITY OR MUNICIPALITY

PHONE

TYPE OF RESIDENCE (Please Check)

SINGLE ☐OTHER ☐

If other, please describe

If gas is to be installed at a residence other than indicated at left, give address where the equipment is to be installed.

NUMBER AND STREET

CITY OR MUNICIPALITY

APPLICANT'S SIGNATURE

DANES SE ZDRAV IN VESEL;

JUTRI ŽE LAHKO ODHAJAŠ!

To velja vsem nam, vsak čas in povsod!

Neradi mislimo na to. Pravimo: Saj še dolgo tega ne bo! Pride kakor tat nepričakovano.

Toliko hujše je, če na to poprej niti mislili nismo. Vse je nevzdrženo. Le skušen in več pogrebnik je v takih slučajih na mestu, da umer in potolaži vznemirjene duhove.

ANTON GRDINA IN
SINOVI

naznanjajo, da so povsem urejeni novi prostori podružnice, na 17010 Lake Shore Blvd. za morebitne take slučaje, za Collingwood, Nottingham in Euclid okraje. Pokličite Henderson 2088 ali pa Kenmore 5890.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—In najhujše šele pride





1915



1949



Naznanilo in Zahvala

Zalostnega in potrtega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminula naša draga in ljubljena hčerka in sestra

Augusta R. Velič

ki je kar nagloma, ko se je odpravljala, da gre v cerkev k sveti maši, na Novega leta dan 1. januarja 1949, se zgrudila in umrla ter nas tako hitro in nenadoma zapustila.

Draga pokojnica je bila rojena v Clevelandu, Ohio, dne 12. januarja 1915. Pogreb se je vršil dne 5. januarja 1949 iz Anton Grdina in Sinovi pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida. Po pogrebni sveti maši, katero je daroval č. g. Rev. Francis M. Baraga, smo jo položili k zemeljskemu počitku na pokopališču Kalvarija.

Na tem mestu se želimo prav iskreno zahvaliti č. g. Rev. Francis M. Baragi za opravljeno sv. mašo zadušnico ter druge pogrebne molitve. Dalje se mu zahvalimo ker je truplo pokojnice spremljal iz Anton Grdina pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida in od tam na pokopališče Kalvarija. Za vse to naš iskreni Bog plačaj.

Dalje se prav iskreno zahvalimo vsem, ki so darovali toliko lepih vencev ter pokojno ozaljšali, ko je počivala na mrtvaškem odru. Imena teh so sledeča: Mr. in Mrs. Joe Baznik, Mr. in Mrs. Joe Baskovic, son and Elsie, Mr. in Mrs. Pozarelli Family, teta Ursula in stric John Unetič in sin Stanley, Lois Price, Griffin Restaurant, Gertrude Selich, Mr. in Mrs. Joe Skerbec, E. 61 St., Marie, Edward, Margaret, Lydia Stefančič Family, Cultrona and Hovevar Families, Mr. in Mrs. Udovic and son, The Doonk's Club, Verne and Johnny Krince, Mrs. Elizabeth Pozarelli, Mr. in Mrs. Wall, Anton Drečnik, Tillie and Rudy Fajdiga, Betty Suhadolnik, Lake Shore Post No. 273 American Legion Bowling Team: Lube, Kingzett, Sheppard, Pintar, Mihelich, Svete, Mohar, Karcune Gornik Print; Thompson Pds. Old Guard, Cleveland Graphite Bronze Old Guard, Boys of Electrical Dept. of C. E. I. Co., Aircraft Workers Alliance, Mary Koran, Rosemary Hlad, Norman and John, Mr. in Mrs. Louis Malner, Mr. in Mrs. Andrew Možek, Mr. Joseph Stušek, Mr. in Mrs. Anton Svete, Mr. in Mrs. Jack Zakrajšek, Hegler Family, Mr. in Mrs. Frank Petkovšek, Mr. in Mrs. Frank J. Petkovšek, Mr. in Mrs. Adolph Kotnik, Mr. in Mrs. Frank Glavan, Mr. in Mrs. Frank Lengyel, Mr. in Mrs. Mary Vesel, Mr. in Mrs. Frank Grace, Mr. in Mrs. Anthony Hegler, Mr. in Mrs. Jack Luzar, Mrs. Bertha Bokar, Mr. in Mrs. Joseph Krajc, Mr. Jim Vidmar, Mr. in Mrs. Joseph Martinčič, Mrs. Magdalena Fortun.

Dalje iskrena zahvala vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za dušo blage pokojnice. Imena teh so: Mrs. Angela J. Croman, Mr. in Mrs. John Koncilja, Mrs. Josephine Hrovat and Family, Mathew Hegler, Kinder Family, Floyd Saiace, Amalia Simončič, A. Grdina and Family, Anna Skala, Mary Sajovic, Gertrude Selich, Helen and Tony Suhadolnik, Lillian and Vera Suhadolnik, Mr. in Mrs. Furlan, Andy and Mary Radonich, Mr. in Mrs. Frank Bavec, Anton Ipavec and Family, Frances Mausser, Antonette Halus, Emma Marezis and Carl Sintič, Mr. in Mrs. F. Jesenovc, Mrs. Julia Sayatovic, Mrs. Rovsek (Bavec), Mr. in Mrs. Carl Strbenac, Lewstik Family, Frances Baraga, Anton and Mary Baznik, Ann Jalovec, Mrs. Olga Maizel, Mr.

Draga naša Avgusta! Počivaj v miru in lahka naj Ti bo gruda naj Ti bo nove domovine, v kateri si bila rojena in je tudi Tvoj grob, duši Tvoji blagi pa večni mir in veselje v družbi izvoljenih. Vedno si bila zvesta Bogu in ko si se odpravljala, da Ga zopet obiščeš ter se udeležiš svete maše, Te je poklical v večnost. Naj Te on nagradi za vsa Tvoja dobra dela v nebesih.

Naglo si zapustila starše,
brata, sestra tu na svet,
toda križ na grobu pravi:
Saj v nebeški tam višavi
srečna nas bo objela spet.

Zaljujoči ostali:

JOHN in JUSTINA VELIČ, starši
JOHN, JR., in FRANK VELIČ, brata
ANNA VELIČ, sestra

Cleveland, Ohio, 1. februarja 1949.

1869



1948

Naznanilo in Zahvala

Zalostni in v dno duše potrtega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom in znancem, da je preminula naša draga in nad vse ljubljena mati

Marija Bolte

ROJENA SVETE

ki je previdena z svetimi zakramenti ter v krogu svoje ljubeče družine zaspala v Gospodu dne 4. novembra 1948.

Pokojna je bila rojena dne 16. decembra 1869 v vasi Kamnik, župnija Preserje, po domače Lukčeva, poročena v vasi Podpeč v isti župniji. Od tam je leta 1904 kot vdova po pokojnem kamnoseškem inženirjem g. John Boltetom prišla s svojo družino v Ameriko.

Pogreb se je vršil 8. novembra 1948 iz pogrebnega zavoda Anton Grdina in Sinovi v cerkev sv. Vida. Pogrebno sveto mašo zadušnico je daroval preč. g. Msgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvar ob asistenci č. g. Rev. Francis M. Baraga in Rev. Victor N. Tomca. Po pogrebni sveti maši pa je bilo truplo prepeljano na pokopališče Kalvarijo ter ondi položeno k zemeljskemu počitku.

Na tem mestu se prav iskreno želimo zahvaliti preč. Msgr. Rt. Rev. Daily, ker je naših pokojnih mater previdel z svetimi zakramenti. Naj mu bo za to dobri Bog bogati plačnik.

Dalje se iskreno zahvalimo preč. g. Msgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za opravljeno sveto mašo zadušnico in druge pogrebne molitve.

Naša iskrena zahvala tudi č. g. Rev. Francis M. Baragi in Rev. Victor N. Tomcu za asistenco pri sveti maši. Tudi njima naš iskreni Bog plačaj.

Prav tako se iskreno zahvalimo vsem, ki so poklonili toliko lepih vencev ter našo mater ozaljšali, ko so počivali na mrtvaškem odru.

Enako se iskreno zahvalimo vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj njene duše.

Dalje zahvala vsem onim, ki so dali na dan pogreba svoje avtomobile povsem brezplačno.

Našo iskreno zahvalo naj prejme tudi društvo sv. Neže št. 139 C. K. of O. ter Oltarno društvo župnije sv. Vida, za vso pomoč in pa ker so molile članice teh društev ob krsti pokojne.

Iskrena zahvala vsem tem, ki so mater kropili ter molili za mir in pokoj njene duše; prav tako vsem onim, ki so se udeležili pogrebne svete maše ter pokojno spremlili vse do njenega groba.

Prav iskreno se želimo na tem mestu zahvaliti pogrebemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za tako ljubeznivo naklonjenost in pa postrežbo. Mr. Anton Grdini pa še posebej za tako lep opis pokojne v Ave Mariji.

Končno se prav iz srca zahvalimo vsem, ki so nam kaj na ta ali oni način pomagali in nas tolažili ob izgubi naše drage matere.

A Vi, draga mati, pa počivajte v miru v tej zemlji ameriški in lahka naj vam bo gruda te nove domovine; duši Vaši blagi pa večni mir in veselje v družbi izvoljenih. Bog Vam povrni za vse Vaše preobilo delo in trpljenje, ki ste ga imeli z nami. Naj bo dobri Bog bogati Vaš plačnik za vse.

Bog, ki vsako delo plača verno,
plačaj Vam ljubezen neizmerno,
naj Vam večno srečo prisodi
za vse trpljenje in težkoče,
ki ste jih z ljubeznijo imeli z nami.

Vaši žalujoči in hvaležni otroci:

JOSEPH in FRANK, sinova

FRANCES, poroč. PAZDER, ANTOINETTE, poroč. MARKO, hčeri

GEORGE PAZDER in JAMES MARKO, zeta
ter 11 vnukov in 6 pravnukov

Tu v Clevelandu zapušča sestro ANNO HROVATIN, v stari domovini v vasi Podpeč brata JOSIP SVETE; brat JERNEJ pa je umrl v Rusiji kot avstrijski vojni ujetnik

Dalje zapušča tu v Ameriki nečaka REV. JERNEJA SVETE ter FRANKA SVETE

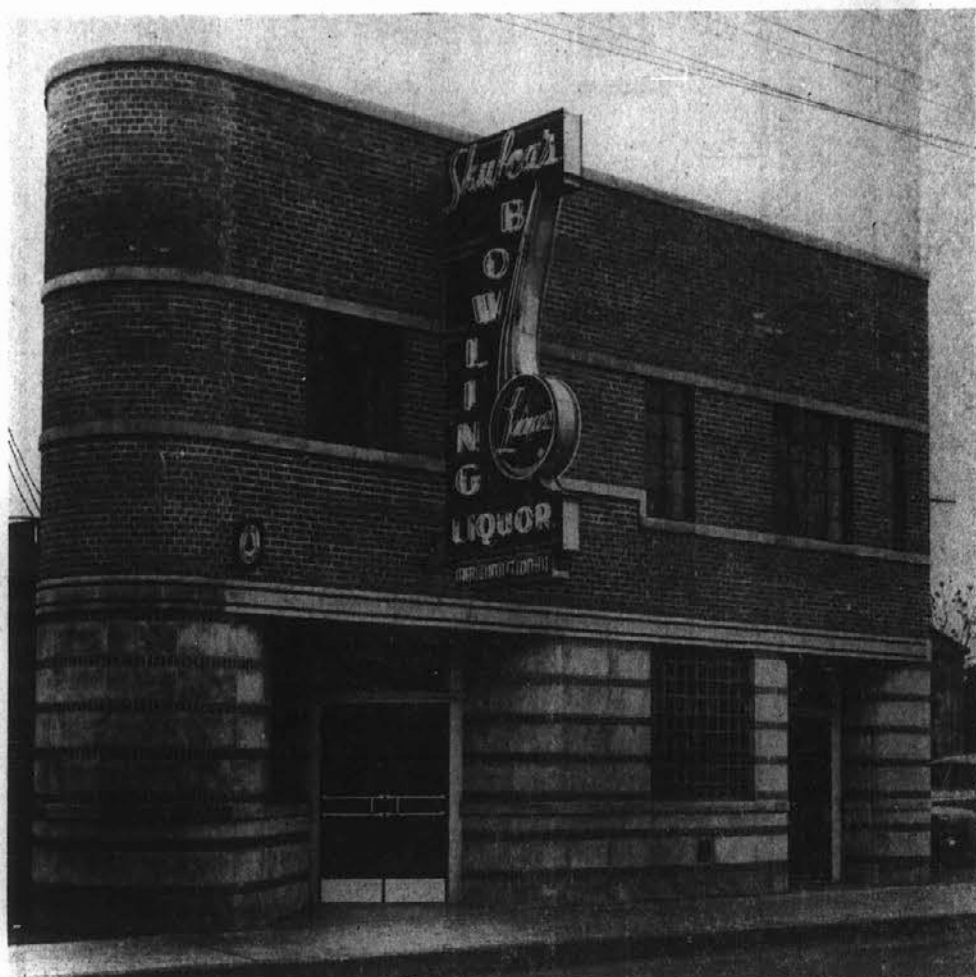
Cleveland, Ohio, 1. februarja 1949.



Vsi ste vljudno vabljeni na



VELIKO OTVORITEV



Skufca Keglišča GOSTILNE IN KUHINJE

13311 ST. CLAIR AVENUE

v soboto 5. februarja '49



SLEDEČE FIRME SO GRADILE IN IZGOTOVILE TO
MODERNO POSLOPJE:

Vso gradnjo je vodila znana slovenska gradbena firma

DEMSHAR BUILDERS CO., INC.

JOSEPH J. DEMSHAR, predsednik
HAROLD E. DEMSHAR, podpredsednik
880 - 4 East 140th Street
LI 0700
Cleveland, Ohio

SUB-KONTRAKTORJI SO BILE FIRME:

LEWIS & HUBERT ELECTRIC CO.
1620 Lee Road
ELECTRICAL CONTRACTORS

KILROY STRUCTURAL STEEL
8500 Union Ave. — 13500 Mile Ave.
VU 3-3000
STEEL

LINDQUIST PLUMBING CO., Inc.
3890 Mayfield Road
FA 6556
PLUMBERS

TEMPERATURE EQUIPMENT CORP.
4505 Euclid Avenue
UT 1-5500
HEATING - AIR-CONDITIONING - REFRIGERATION

CHAS. GUNDE
15500 Groveswood Avenue
IV 1896
PAINTING CONTRACTOR

MATT ARSENA
16708 Walden Avenue
LO 3314
PLASTERING CONTRACTOR

**DAVE KAHN SHEET METAL
WORKS**
10017 St. Clair Avenue
GL 9379
SHEET METAL WORKS

PHILIP CAREY MFG. CO.
5906 Euclid Avenue
HE 6500
ROOFERS

RIES FLOORING CO.
795 East 152nd Street
LI 4200
ASPHALT TILE and
LINOLEUM FLOORING

**INTERIOR MARBLE and
TILE CO.**

4300 Euclid Avenue
HE 1660

MARBLE and TILE

HAUGHTON ELEVATOR CO.

1466 St. Clair Avenue
CH 1296

HYDRAULIC ELEVATOR
INSTALLED

GERL EXCAVATING CO.
23600 Lakeland Blvd.
RE 0077
EXCAVATING

LASTNIKI TEH PROSTOROV
SE ŽELIJO TEM POTOM
PRAV LEPO ZAHVALITI
VODSTVU SDZ ZA VSO
NAKLONJENOST

SKUFCA B O W L I N G

V prostorih je 14 najmodernejših kegljišč z soda baro. Moderna gostilna z najbolj-
šimi pijačami ter kuhinja s finimi jedili.

Posetite naše prostore, kjer se boste razvedrili na kegljišču, v gostilni si boste ohladili
žejo s fino pijačo, obenem si pa lahko naročili slasten prigrizek iz naše moderne kuhinje.

Prijazno vas vabijo lastniki in upravitelji prostorov:

CHARLES M. in ANNA F. SKUFCA

CHARLES J. SKUFCA, manager gostilne

AL J. SKUFCA, manager kegljišča

JOHN (Red) SCREEN, pomož. manager kegljišča

